

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2019. április 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt **vádolt** ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2018. október 29. napján kelt 25.B.252/2017/25. számú ítéletét megváltoztatja azzal, hogy a vádlott a hamis magánokirat felhasználásának vétségét (Btk. 345. §) folytatólagosan követte el.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét.

I n d o k o l á s

A Győri Törvényszék 2018. október 29. napján kihirdetett 25.B.252/2017/25. számú ítéletében bűnösnek mondta ki a vádlottat költségvetési csalás büntetéseben (Btk. 396. § (1) c) pont, (4) bekezdés a) pont) és hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §). Ezért halmazati büntetésként 1 év 10 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett még a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, eltiltotta a vádlottat 3 év időtartamra gazdasági társaság vezető tisztségviselői tevékenységének végzésétől, rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést, elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében az ítélet teljes megalapozatlansága okán, másodlagosan a vádlott bűnösségének megállapításával szemben, az ítélet megváltoztatása iránt, a vádlott felmentése és az ítéleti tényállás megváltoztatása iránt, mindkét bűncselekmény vonatkozásában, valamint az ítéletnek a vádlott bűnügyi költség megfizetésére kötelező rendelkezésével szemben, a fizetésre való kötelezés mellőzése iránt, harmadlagosan a vádlott bűnösségének megállapításával szemben, az ítélet és az ítéleti tényállás megváltoztatása iránt, a minősítés Btk. 396. § (1) bekezdés c) pont, (3) bekezdés a) pont szerinti minősítésre történő megváltoztatása miatt, negyedlegesen a kiszabott büntetés neme és mértéke ellen, a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés helyett, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazása, egyúttal a kiszabott büntetés tartamának csökkentése, a büntetés enyhítése érdekében.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.3/2019/1-I. számú átiratában** a vádlott és védője által bejelentett fellebbezést alaptalannak tartotta. Hivatkozott arra, hogy a törvényszék az eljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, az általa megállapított tényállás hiánytalan, az nem tartalmaz iratellenes megállapításokat, illetve téves ténybeli következtetéseket, ezért azt megalapozottnak tartotta. Rámutatott, hogy a bizonyítás anyaga teljes, a bíróság beszerzett és felhasznált minden bizonyítási eszközt, ami a tényállás megállapítására alkalmas lehet, a vád

tárgyává tett cselekmények törvényi tényállási elemeinek megfelelő bizonyítandó tényeket tisztázta, lefolytatta az ehhez szükséges bizonyítást.

Kifejtette, hogy a törvényszék indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, melynek keretében helyesen vetette el a vádlott tagadásban megnyilvánuló védekezését, emellett a bizonyítékokat egyenként és összességében, a formál logika szabályainak megfelelően értékelte. Álláspontja szerint a megalapozott tényállásból a törvényszék helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a terhére rótt bűncselekmények jogi minősítését is törvényesnek, a vádlott és védője által e körben bejelentett fellebbezést alaptalannak tartotta, mert az az igazságügyi műszaki szakértői vélemény újraértékelését célozza.

Felhívta a figyelmet a büntetéskiszabási körülmények kiegészítésének szükségességére és súlyosító körülményként indítványozta értékelni a költségvetést károsító bűncselekmények országos szintű elszaporodottságát és arra hívta fel a figyelmet, hogy a törvényszék a vádlott büntetlen előéletére és a jelentős időmúlásra tekintettel látta alkalmazhatónak az enyhítő szakaszt, rendkívül méltányos büntetéseket szabott ki, ezért a szabadságvesztés enyhítése, illetve felfüggesztése álláspontja szerint semmiképpen nem indokolt. Az ítélet egyéb rendelkezéseit is törvényesnek tartotta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Másodfokon a vádlott védője a fellebbezés indokolásában a bejelentett fellebbezését fenntartotta. Hatályon kívül helyezési kérelmét azzal indokolta, hogy álláspontja szerint az ítéleti tényállás felderítetlen, mivel a törvényszék ítéletében csak részben érintette, de érdemben nem tette vizsgálat tárgyává, hogy az eljárásban érintett gazdasági társaságok között, polgári jogi szerződések jöttek létre, amely szerződésekben az egyes szerződő felek az építési projekttel kapcsolatban, különböző kötelezettségeket vállaltak, melyek alapján a gazdasági társaságok között, peres eljárások voltak folyamatban a tárgybeli építési projekttel kapcsolatban. Sérelmezte, hogy a védelem indítványát ezen polgári periratok beszerzésére az elsőfokú bíróság elutasította, melyet csupán azzal indokolt, hogy megítélése szerint, a jelen ügyben releváns dokumentumok a perbíróság rendelkezésére álltak, valamint a polgári perekben született döntés a törvényszéket büntetőügyben semmilyen tekintetben nem köti. Megítélése szerint a bizonyítási indítvány indokolatlan elutasítása a tényállás felderítetlenségét eredményezte. Hivatkozott arra is, hogy felderítetlen maradt a tényállás a tekintetben is, hogy a projekt során kiállításra került 4 db ún. résszámla háttérdokumentációját képező teljesítési jegyzőkönyvek, a kifizetési kérelmekhez csatolandó egyéb iratok létrejöttében ki, és hogyan működött közre.

Azzal érvelt, hogy a tényállás felderítetlenségét - enyhítőként értékelhető körülmény felderítetlenségét - eredményezte az NFÜ megkeresésére irányuló bizonyítási indítvány elutasítása is, mivel a bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy a vagyoni hátrány, kár megtérülése körében vizsgálódjon.

Másodlagos kérelmét, az ítéleti tényállás megváltoztatása, és a vádlott felmentése iránt azért tartotta indokoltnak, mert a törvényszék ítélete megalapozatlan, tekintettel arra, hogy az eljárás bíróság által megállapított ítéleti tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, továbbá törvényszék a megállapított tényekből, további tényekre helytelenül következtetett, és így téves következtetést vont le a bíróság a vádlott bűnösségére.

E körben felhozta, hogy a vádlotti tagadás, szemben az ítélet hivatkozásaival nem csupán mennyiségi vitatást jelent, a vádlott teljes mértékben tagadja a vád tárgyává tett bűncselekmények elkövetését, míg az ügyben rendelkezésre álló bizonyítási eszközök nem bizonyítják kétséget kizáróan az ítélet szerinti bűncselekmények vádlott általi elkövetését.

Hivatkozott arra, hogy nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a kivitelezés felfüggesztésekor az épület milyen állapotban, a munkavégzés milyen készségi fokban volt, tekintettel arra, hogy az

első állapotfelmérésre az épületben, **szakértő1** szakértő által került sor, 2014. 04.30. napján, több, mint 1 évvel a kivitelezési munkák felfüggesztését követően, ugyanakkor az **1. Kft.** megrendelő az épület állagmegóvásáról, őrzéséről hosszabb időn keresztül, legalább 1 évig nem gondoskodott, az épületbe pedig ez idő alatt, illetéktelen személyek több alkalommal behatoltak. Figyelemmel tanú 4 műszaki ellenőr azon nyilatkozatára, hogy ő műszaki ellenőrként nem igazolt le olyan munkát, ami nem került elvégzésre, nem zárható ki így annak lehetősége, hogy az 1 éves őrizetlen időszak alatt az ingatlanba korábban beépítésre került elemek eltulajdonításra, megrongálásra kerültek, így ezeket a szakértő már nem tudta felmérni.

Rámutatott, hogy a törvényszék a fentiek alapján megalapozatlanul, az okirati bizonyítékokkal ellentétesen, illetve hibás következtetés útján állapította meg azt, hogy a vádlott a támogatás kapcsán folyósított összeget nem teljes egészében a támogatási szerződésben megjelölt célra fordította, illetve megalapozatlanul állapította meg a nem célhoz kötött felhasznált pénz összegét, azaz a vagyoni hátrányt.

Hivatkozott arra is, hogy a bíróság tévesen fogadta el a vagyoni hátrány összegének megállapításánál az ítélet alapjául **szakértő2** szakértő véleményét, mivel a szakértői vélemény több, mint 4 évvel a kivitelezési munka befejezését követően készült el, így a szakértői vélemény megállapításai, már csak az időmúlásra tekintettel sem tekinthetők objektívnek az épület 2013. áprilisi állapotára, készültségi fokára tekintettel. A kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a vádlott terhére, márpedig kétséget kizáró bizonyossághoz, objektív bizonyítékok alapján lehet eljutni. E körben felhozta, hogy az ítélet által e körben hivatkozott tanúk (tanú 4, tanú 1, **A.A.**) azon vallomása sem pótolja az objektív állapotfelmérés hiányát, miszerint az alvállalkozók a munkaterületről való levonulás során az eszközöket berendezéseket elszállították, hiszen éppen az ítélet szerint hivatkozott **A.A.** nyilatkozott tanúként arról, hogy az ő alvállalkozói számlái anyagköltséget nem tartalmaztak, mivel a beépítendő anyagokat **vádlott** biztosította, amennyiben pedig az alvállalkozók segédanyagot vásároltak, azokat, a számlák alapján a műszaki ellenőr kifizette készpénzben (14. sz. jkv. 5. oldal). Ugyanakkor okirati bizonyíték „Tárgyi és forgó eszközök jegyzéke” áll rendelkezésre bizonyítékként arra vonatkozóan, hogy a teljesítési igazolásokban szereplő tárgyi eszközöket a **2. Kft** kivitelező beszerezte, azokat készleten tartotta, ezért téves az a megállapítás, hogy ezen okirati bizonyíték nem alkalmas az eszközök beszerzésének igazolására, tekintettel arra, hogy a cégszerűen aláírt okiratban, a gazdálkodó szervezet törvényes képviselője nyilatkozott az eszközök meglétéről. Összességében az épület készültségi fokának objektív rögzítési hiánya, a kivitelezés során beszerzett eszközök igazolt megléte, álláspontja szerint kizárja a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítását az ítéleti szerinti tényállás és minősítés szerint.

A törvényszék ítéletének megváltoztatását, a Btk. 396. § (1) c) pont (4) bek. a) pont szerinti költségvetési csalás bűncselekményének a Btk. 396. § (1) c) pont (3) bek. a) pontja szerinti minősítését célzó harmadlagos - fellebbezése indokaként azt hozta fel, hogy a költségvetési csalás bűncselekményének törvényi szabályozására tekintettel, a cselekmény minősítése az okozott vagyoni hátrány összegéhez igazodik, vagyoni hátránynak pedig - figyelemmel, a Btk. 459. § 17. pontjában foglalt szabályozásra - kizárólag, a jóváhagyott céltól eltérően felhasznált pénzösszeg tekinthető, ezért amennyiben az ítélet számszaki hivatkozásai megalapozottnak tekinthetők, a költségvetési csalás helyes minősítése a Btk. 396. § (1) c) pont (3) bek. a) pontja.

Arra is hivatkozott, mivel a céltól eltérően felhasznált pénzösszeg az ítélet szerint 78.239.456.-Ft, a kiegészítő szakvélemény szerint (Kiegészítő szakértői vélemény 1. kötet 6.5.11. pont), a forgóeszköz listán szereplő tételek - mivel a „Tárgyi és forgó eszközök jegyzéke”, megítélése szerint igazolja a listán szereplő eszközök beszerzését, ezáltal pedig a beszerzésre fordított összeg célhoz kötött, célnak megfelelő felhasználását is - a költségvetésben 61.895.828.-Ft + Áfa értéknek feleltethetőek meg, melyre tekintettel a vagyoni hátrány összege kevesebb, mint ötvenmillió Ft, így a cselekmény helyes minősítése, a Btk. 396. § (1) c) pont (3) bek. a) pontja. Ezen minősítés esetére,

figyelemmel az ítélet által felsorolt enyhítő körülményekre, a büntetlen előéletű vádlottal szemben indokolatlanul súlyosnak találta a végrehajtandó szabadságvesztés büntetést, különös tekintettel az igen jelentős időmúlásra is.

Negyedleges indítványa - a törvényszék ítéletének megváltoztatása, a vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés helyett végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett, rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabása - indokaként felhozta, hogy a törvényszék ítéletében megállapította, hogy a vádlott vonatkozásában súlyosító körülmény nem áll fenn, emellett azonban nyomatékos enyhítő körülmények a terhelt javára a büntetlen előélet, és az igen jelentős időmúlás. Helyesnek találta az enyhítő szakasz alkalmazhatóságát és hivatkozott arra is, hogy a vádlott javára figyelembe veendő további enyhítő körülmény a vagyoni hátrány megtérülésének biztosított volta, a támogatást folyósító szervezet, a támogatási összeg erejéig jelzálogjoggal rendelkezik az érintett ingatlanon, e jog érvényesítése esetén az ingatlan kellő fedezetet nyújt a vagyoni hátrányra, így annak megtérülése teljes bizonyossággal várható. Rámutatott még arra, hogy jogszabályi akadálya nincs annak, hogy a vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést alkalmazzon a bíróság, tekintettel arra, hogy a büntetés céljának a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés is megfelel.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a **vádlott** meghatalmazott védője a fellebbezés írásbeli indokolásával egyezően adta elő fellebbezésének indokait és indítványát.

A fellebbviteli főügyész képviselője perbeszédében az átiratban írt indítványát változatlanul fenntartotta, az abban foglalt - az elsőfokú bíróság határozatának helybenhagyását indítványozó - kérelmét annyiban módosította, hogy a hamis magánokirat felhasználásának vétsége tekintetében a folytatólagos elkövetés megállapítását, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Részletesen reflektált a védő fellebbezésének indokolásában foglaltakra. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság eljárásában nem sérültek a büntetőeljárás garanciális szabályai és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást is megalapozottnak találta. Nem értett egyet a védelem iratbeszerzési hiányosságokra hivatkozó indokolásával és azzal érvelt, hogy a törvényszék minden releváns iratot - építési vállalkozási szerződést, támogatási szerződést, üzletrész adásvételi szerződést, keretbiztosítási jelzálogjogról szóló szerződést - beszerezett, emellett rendelkezésére állt a bíróságnak a nyomozó hatóság feljegyzése az ügyben érintett bankszámlák közti pénzmozgások vizsgálatáról, melyek kétséget kizáróan bizonyítják, hogy a bevont gazdasági társaságok között csupán körbeszámlázás folyt, valamint igazságügyi adószakértői vélemény is beszerzésre került a bankszámlaforgalmak vizsgálatáról. Mindezek alapján további iratok beszerzését szükségtelennek tartotta.

A védő azon felderítlenségre történő hivatkozására, mely szerint a teljesítési jegyzőkönyvek aláírásának körülményei nem lettek feltárva kifejtette, hogy tanú 4 és tanú 2 tanúk vallomását egybevetve az igazságügyi műszaki szakértői vélemény megállapításával a teljesítés és a kifizetés közötti különbszet tekintetében objektív ténymegállapítás tehető. A megtérülés vizsgálatának elmaradását illetően amellet érvelt, hogy hatályon kívül helyezést ez e körülmény nem eredményezhet, mivel pontosan tudni az iratokból, hogy az NFÜ milyen összeg visszafizetését kérte.

A védő felmentésre irányuló indítványában foglaltakat a bizonyítékok újraértékelését célzó kérelmének tekintve kiemelte, hogy az igazságügyi műszaki szakértői vélemény alapjául szolgáló **szakértői** féle műszaki dokumentáció olyan adatok alapján és olyan időben készült el, melyre hivatkozva megalapozott igazságügyi műszaki szakértői vélemény volt adható.

Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság megalapozott tényállás alapján helyes következtetést vont le a vádlott büntetőjogi felelősségére, mely alapján a költségvetést károsító bűncselekmény minősítését helyesnek találta, a hamis magánokirat felhasználásának vétsége tekintetében pedig a folytatólagos

elkövetés megállapítása mellett érvelt azzal, hogy a vádlott több valótlan tartalmú teljesítésigazolást használt fel egy jogviszony keretében.

A helyes körben feltárt - túlnyomórészt enyhítőleg ható - büntetéskiszabási tényezőkre figyelemmel az enyhítő szakasz alkalmazását törvényesnek, a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának további csökkentését és a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztését indokolatlannak tartotta.

A törvényszék ítéletének megváltoztatását indítványozta azzal, hogy az ítéletábrla a hamis magánokirat felhasználása vétségeként értékelt bűncselekményt folytatólagosan elkövetettnek minősítse, egyebekben hagyja helyben a törvényszék ítéletét.

A vádlott védője viszontválaszában továbbra is a polgári perek iratanyaga beszerzésének és **szakértő**l vizsgálódása időpontjából adódó ellentmondások vizsgálatának szükségessége mellett érvelt. Kifejtette, hogy a polgári perekben történő tanúkihallgatások és a büntető ügybeni tanúkihallgatások - tekintettel arra, hogy a büntetőeljárás során a tanúk önmagukra nézve nem kötelesek terhelő nyilatkozatot tenni - tartalmi összevetése iratok alapján lehetséges lett volna, a polgári iratanyag azonban nem állt rendelkezésére, ezért az ellenmondásokkal a tanúkat szembesíteni nem tudta. **szakértő**l műszaki dokumentációja tekintetében pedig ismét azt hozta fel, hogy jelentős az időmúlás - egy év - az építkezésről történő kivitelezői levonulás és a vizsgálat időpontja között, ami nem tette lehetővé a tények közvetlen vizsgálatát.

A törvényszék a fellebbezésre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes körűen felülbírálta, a vádlottnak és védőjének megalapozatlanság okán az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására, a vádlott felmentésre, enyhébb minősítés megállapítására ezzel együtt a büntetés enyhítésére, valamint azonos minősítés mellett enyhítésre irányuló fellebbezését nem találta alaposnak, megalapozott viszont a fellebbviteli főügyészségnek azon észrevétele, hogy a hamis magánokirat felhasználásának vétsége folytatólagosan elkövettként minősül.

Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadálya lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéletábrla törvényszék nem észlelt.

A törvényszék az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

Az elsőfokú bíróság a 2017. július 13. napján történt vádemelést követően 2017. július 25. napján tárgyalásra tűzte ki az ügyet, az akkor hatályos 1998. évi XIX. tv. 14. § (1) bekezdés a) pontja alapján egy hivatásos bíróból és két ülnökből álló tanácsban eljárva kezdte meg a bizonyítási eljárást, amikor a meghatalmazott védő meghatalmazása megszűnt, védőt rendelt ki a vádlott számára, az újabb védői meghatalmazás benyújtásakor felmentette a kirendelt védőt, eljárása során az 1998. évi XIX. tv., majd 2018. július 1. után a 2017. évi C. tv. rendelkezéseinek betartásával járt el.

Az eljáró bíróság a bíróság tanácsának összetételére vonatkozó szabályokat is betartotta, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi C. tv. 2018. július 1. napján történt hatálybalépését követően az átmeneti rendelkezések a 868. § (2) és (3) bekezdésére és arra figyelemmel, hogy az ügy tárgya gazdálkodással összefüggő kiemelt bűncselekmény, továbbra is ülnökök közreműködésével folytatta az eljárást, mely törvényes volt.

A törvényszék a perrendi szabályokat megtartva a bizonyítási eljárásban - tekintettel arra, hogy a vádlotti vallomást nem tett, a bírósági eljárásban is csak észrevételezte a bizonyítást - ismertette a vádlottnak a nyomozás során tanúként tett nyilatkozatát, tanúként hallgatta ki tanú 2, tanú 4, tanú 1, A.A., B.B. tanúkat, ismertette a nyomozás során tett tanúvallomásaikat felolvasással a tárgyalás anyagává tette C.C., D.D., E.E. tanúknak a nyomozás során tett tanúvallomását. Ismertette szakértő2 építésügyi műszaki és igazságügyi szakértő véleményét, a szakértőt a tárgyaláson meghallgatta, mivel a szakértői véleményből nem derült ki, mely alapadatokra alapozta a szakértő a véleményét annak kiegészítését rendelte el. Ismertette a kiegészítő szakértői vélemény is, ennek kapcsán ismét meghallgatta a szakértőt, ismertette az ügyben beszerzett igazságügyi könyvszakértői véleményt, az érintett cégek vonatkozásában (2. Kft., 3. Kft. és 1. Kft.) beszerzett cégmásolatokat, aláírási címpéldányokat, társasági szerződéseket, ezen társaságok vonatkozásában érintett pénzügyi megkeresése adott válaszait, a megkötött szerződéseket, a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség által megküldött teljes iratanyagot, a NAV Dél-alföldi Regionális Adó- és Főigazgatóság által megkeresésre adott válaszait, a bírósági eljárásban a terhelt és a védő által becsatolt okiratokat. A védelemnek a bizonyítás hiányosságára vonatkozó, a polgári perek iratainak beszerzésére irányuló indítványa nem megalapozott. Helyesen hivatkozott arra az elsőfokú bíróság, hogy a Be. 7. § alapján a bíróságot nem köti a polgári ügyben megállapított tényállás, önállóan bírálja el a bűnfelelősség alapjául szolgáló bizonyítékokat. Egyetértett tehát az ítéletábrával azzal, amit az elsőfokú bíróság e körben indokolt. A bírósági eljárásban rendelkezésre álltak a vád tárgyát képező bűncselekmény ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékok. Beszerzésre kerültek a cégek közötti szerződések, egyéb okiratok, teljesítési igazolások, NFÜ is csatolt iratokat, lefoglalásra kerültek könyvelési anyagok, nem volt indokolt további polgári iratok beszerzése az esetleges elszámolási vitákra. A védelem abbéli hivatkozása, hogy azért kellett volna beszerezni iratokat, mert F.F. mást nyilatkozhatott tanúként, ez feltételezés - az eljárás adatai ezt nem támasztották alá - , kihallgatásra került a nyomozás során és a bírósági eljárás során is, lehetőség volt a védelem részéről kérdés feltevésére. Másrészt F.F. tanút a bíróság azon törvényes figyelmeztetést megadva hallgatta meg, mely szerint nem köteles önmagára nézve terhelt vallomást tenni. Ha polgári eljárásban esetleg ellentmondóan is nyilatkozott volna a büntetőeljárásban tett nyilatkozatához képest - ami csak feltételezés - mondhatta volna azt is a figyelmeztetés tükrében, hogy nem tartja fenn a polgári perben tett nyilatkozatát, vagy akár meg is tagadhatta volna abban a körben a válaszadást. A feltételezett ellentmondás feloldása így nem történhetett volna meg. A polgári peres eljárás beszerzésére vonatkozó védői aggályt emiatt nem találta megalapozottnak a bíróság. Egyetértett az ítéletábrával a védői és ügyészi állásponttal, hogy a bíróságnak a vádról kell döntenie és annak a büntetőjogi felelősségéről, melyet a vád tartalmaz. Más személy felelősségét nem lehet vizsgálni, tehát az, hogy kinek milyen szerepe volt még ebben az ügyben, jelen eljárásban nem vizsgálható.

A védelem által hivatkozott bizonyítási hiányosság, mely a kár megtérülte vizsgálatának elmaradására utalt, ugyancsak nem megalapozott. Az elsőfokú bíróság foglalkozott ezzel a kérdéssel, a nyomozati szakban a nyomozó hatóság megkereste az NFÜ-t e kérdéskörben, a nyomozati iratok között (417. oldal) rendelkezésre áll a MÁK válasza, mely szerint a kiutalt támogatási összeg nem került visszafizetésre, az adók módjára történő behajtás eredménye 2015. augusztusában 622.000.-Ft, illetve 2015. október 19. napján 1.254.-Ft megtérülése, további megtérülés nem történt.

Ami a jelzálogjog miatti megtérülésre történő hivatkozást illeti, a nyomozati iratok 428-429 oldalán rendelkezésre álló ingatlan tulajdoni lap III. részben szereplő bejegyzések szerint, első helyen keretbiztosítási jelzálogjoga került bejegyzésre a Hypo-Bank Burgenland Ag-nek 255.000.-euro erejéig, valamint 2014. június 12. napjáig meghosszabbított vételi jog ugyancsak a Hypo-Bank Burgenland Ag-nek. Ezt követte a 70. 052.976 forint és járuléka erejéig az NFÜ jogosult részére

bejegyzett jelzálogjog, majd a 180.000.000.-Ft-os keretbiztosítási jelzálogjog bejegyzése a 3. Kft. részére, majd azt a 175.132.440.-Ft és járulékai erejéig bejegyzett jelzálogjog az NFÜ részére. A jelzálogjogok sorrendisége a kielégítési sorrendet meghatározza, erre figyelemmel a további megtérülés ily módon sem lehetséges.

A védelem megalapozatlanságra történő hivatkozása sem foghatott hely. Helyesen hivatkozott a védelem arra, hogy azonnali állapotfelmérés nem volt, a **szakértő1** féle szakvélemény egy évvel a munkálatok befejezését követően 2014. április 30. napján készült. Ugyanakkor más adatokból, pl. tanúvallomásokból lehetett következtetni arra, hogy milyen állapotok voltak a munkálatok befejezését követően. Arra nem merült fel adat, hogy az ezt követő időszak alatt, **szakértő1** véleményének elkészültéig az építési területről akár bűncselekmény útján, akár másképpen bármi is eltűnt volna, az összes egyéb adat birtokában nem bírhatott jelentőséggel, hogy a megrendelő az épület állagmegóvásáról, őrzéséről hosszabb időn keresztül, legalább 1 évig nem gondoskodott. Azt a védői hivatkozást pedig, hogy az épületbe pedig ez idő alatt, illetéktelen személyek több alkalommal behatoltak nem foghatott hely, az elkészült beruházás „visszabontására” sem merült fel adat. **G.G.** a 2018. május 2. napján tartott tárgyaláson elmondta, hogy papír alapú építési naplót vezetett, elmondta mit fizetett ki a vádlott, illetve azt, hogy 6 millió forintot nem fizetett ki, számára az anyagokat valóban a vádlott fizette, de elmondta azt is, hogy amikor az építkezésről ők levonultak, csak gipszkarton maradt a területen, mely nem került beépítésre, egyéb dolgok ott nem voltak. Nyilatkozta, hogy a beépített anyagok rendelkezésre álltak, ezt az állapotfelmérés megerősítette, illetve a cégekkel kapcsolatos iratanyagok sem támasztották alá a később szóba került forgóeszköz jegyzéket. A könyvszakértői vélemény rámutatott, hogy nincsenek tételes számlák, erre a műszaki szakértő is rámutatott, hogy a tételes forgóeszköz lista, amely becsatolásra került az eljárásban semmilyen dokumentummal nincs alátámasztva, nincsenek mögötte számlák, szállítók. Egy dokumentum készült a 2014. szeptember 11. napi üzletrész átruházáskor, amikor az üzletrészt a vádlott egy szerb nemzetiségű illetőnek eladta, ebben szó nincs erről a forgóeszköz listáról, mellékletként szerepel a forgóeszköz lista, azzal, hogy az azon szereplő dolgokat is megvásárolta az új tulajdonos. A forgóeszköz listán szereplő tárgyak értékét 61 millió forintban állapították meg ugyanakkor a 3 millió forint értékű üzletrész megvásárlása 1 millió forintért történt. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy 2013. áprilisában véget ért az építkezés, a forgóeszköz nyilvántartás 2014. szeptember 11. napján kelt. Ha megvoltak ezek a műszaki berendezések, melyek a forgóeszköz nyilvántartásban szerepeltek, 1 év alatt miért nem került az beépítésre, a kifizetések ugyanis megtörténtek, a projekt akkor még folyamatban volt. Mindezek alapján helyesen mérlegelte az elsőfokú bíróság, hogy a forgóeszköz nyilvántartásnak a hitelessége kétséges, semmi nem támasztja alá, hogy az azon szereplő dolgok megvoltak.

Ha a tényállásban rögzített ütemezésre is figyelemmel vagyunk - a teljesítési igazolások alapján került sor a kifizetése - akkor is megállítható a túlszámlázás. tanú 4 - aki magasépítési műszaki ellenőr volt, belsőépítéssel nem is foglalkozott - igazolta le az utolsó tételt - alá nem írta, de a pecsétje rajt volt - holott a megvalósítási terv szerint és a valóságban is ekkor már belsőépítészeti munkák folytak és ott volt tanú 1, aki a vádlott felkérésére az épületgépészetet ellenőrizte. tanú 1 elmondta, hogy ő egy számlát állított csak ki, utána már nem számlázott, mert a **vádlott** már azt mondta neki hogy a munkák be vannak fejezve. Annak ellenére tehát, hogy tanú 4 belsőépítésszel nem foglalkozott, leigazolta azt is, amit már nem neki kellett volna, vallomásaiban pedig annyit mondott erről, hogy „szándékosan nem igazoltam le, de a körülmények nehezek voltak”. Kategórikusan kijelentette, hogy gépészeti tartalmakat nem vizsgált, de azt is elmondta, hogy a **vádlott** időnként kitépett lapokat az építési naplóból.

Helyesen vont le tehát az elsőfokú bíróság következtetést a forgóeszköz nyilvántartással kapcsolatban, ugyanakkor az sem hagyható figyelmen kívül, hogy az építési vállalkozási szerződés

mellékletében található ütemezésre és kifizetésekre tekintettel az látható, hogy a teljesítési igazolások és az NFÜ által kifizetett összegek teljesen szinkronban vannak az eredetileg kötött építési vállalkozási szerződéssel. Meg kell jegyezni - ahogy az az elsőfokú eljárásban is elhangzott - hogy az NFÜ csak egy alkalommal, 2012. október 5. napján volt ellenőrizni a helyszínen, utána a teljesítés igazolások alapján történtek a kifizetések. A 2014-ben készült műszaki állapot felmérés és az ennek alapján készült szakvélemény azt tartalmazza, hogy a tervezett munkálatokhoz képest az épület 34 % -os megvalósítási állapotban volt, amikor a szakértő vizsgálta, tehát ilyen készültségi fokban hagyták az épületet, ugyanakkor, ha megnézzük az építési vállalkozási szerződést és a megvalósítási dátumokat a 4. kifizetéskor már 90 %-os készültségnek kellett volna lenni, ez azonban csak 34 %-os volt. Már ebből is látható, hogy többet fizetett ki az NFÜ, mint ami megvalósult, a kifizetések a tervek szerint történtek, a munkálatok azonban nem a terv szerint folytak.

Ezen túlmenően - ahogy arra az elsőfokú bíróság és a fellebbviteli főügyészség is utalt - egyértelmű forráshiány állapítható meg valamennyi közreműködő cégnél. Az 1. Kft. 2011-ben kötötte a támogatási szerződést az NFÜ-vel, utána történt az építési vállalkozási szerződés megkötése és ezt követően került sor a 3. Kft. -vel az együttműködési megállapodás megkötésére. Kronológiai sorrendbe téve az eseményeket az 1. Kft. hamarabb kötött szerződést a 2. Kft-vel, mint a 3. Kft-vel holott a kivitelezésre a 3. Kft. szerződött úgy, hogy azt a 2. Kft. fogja végezni, mint a 3. Kft. üzleti csoportnak egyik része. Az igazságügyi könyvszakértői véleményből az állapítható meg ugyanakkor, hogy sem a 2. Kft-nek, sem pedig a 3. Kft-nek nem volt 180.000.000.-Ft-ja, ezt erősítette meg a tanúként kihallgatott könyvelő - aki mindkét cégnek könyvel - vallomása is.

A fellebbviteli főügyészség által hivatkozott körbeutalások jól megfigyelhetőek a bankszámlaforgalmak elemzéséből és az igazságügyi könyvszakértői vélemény kiegészítésében, ami táblázatba foglalva mutatta be a pénzmozgásokat és a készpénzfelvételeket is. A műszaki szakértői vélemény kiegészítésében a védő által hivatkozott hiányosságok pótlásra kerültek, minden védő által felvetett kérdésre, melyet a védelem vitatott, választ adott a szakértő. Így pontosította a kirendelői adatszolgáltatás tartamát és pontosan adta meg a hivatkozásokat és az egyéb felhasznált dokumentumok a mellékletben kerültek felsorolásra. Nyilatkozott arról, hogyan készült a „költségvetés melléklet”, az eredeti szakvéleményhez csatolt táblázatot kiegészítette az egyes kifizetési kérelmekkel, mellékletben rögzítette azt akként, hogy a készültségi fokok az egyes kifizetéseknél és összegezve a mellékletben megtalálhatóak, a 100%-ban elkészült munkákat az eredeti költségvetésből kivonta, így kapta meg az elszámolt és ténylegesen elkészült munkákat tartalmazó táblázat adatait. Kimunkálta, hogy az anyagok, eszközök értékének figyelembevételével illetve elszámolásával hogyan változott a beruházás készültségi foka, részletes nyilatkozott arról, hogy miért nem vett figyelembe a 2. Kft. teljesítésénél lift építéssel kapcsolatos költségeket. Nyilatkozott a tekintetben is, váltak-e szükségessé többletfeladatok az időközbeni jogszabályváltozásokra tekintettel, melyeket az eredeti költségvetés nem tartalmazott, kimunkálta a költségvetésben elszámolt összes bontási költséget, magyarázatot adott arra, hogy a park és pakolórész kialakításának pluszköltsége miért nem volt elfogadható, ugyanakkor rámutatott, hogy a költségvetésben a parkolórész kialakítása 100%-osan elfogadásra és elszámolásra került. Pontosan kidolgozta a forgóeszköz listában szereplő tételek összecszerűségét és külön táblázatban mutatta ki, hogy a kivitelezési szerződéskötés után beadott jogerős engedélymódosítás során milyen módosítások történtek, illetve rámutatott hogy nincs adat arról, hogy a költségvetést a kiviteli engedélytervek elkészülte után ezzel párhuzamosan módosították volna, összességében azt nyilatkozta, hogy a szerződés alapján képező ajánlati költségvetés került a pályázati elszámolás során felhasználásra. A tényállásban rögzített különbség az elszámolt és ténylegesen elkészült munkák között a szakértői véleménnyel egyezik.

A védelem harmadlagos indítványához kapcsolódóan rámutat az ítélet táblája, hogy a szükséges vizsgálat előzte meg a forgóeszköz nyilvántartásban szereplő tételek elszámolhatóságának kérdését és helyesen érvelt az elsőfokú bíróság is azzal, hogy nincs semmi egyéb bizonyíték és adat annak valóságtartama alátámasztására, ezért mérlegelése, mely nem fogadta el az elkövetés érték csökkentő tényezőnek, helyes. Helyes az is, hogy a teljes összegre állapította meg az elkövetési értéket, figyelemmel a Btk. 396. § (9) b) pontjában foglaltakra, mely szerint vagyoni hátrány alatt érteni kell a költségvetésből jogosulatlanul igénybe vett vagy céltól eltérően felhasznált pénzeszközt is. Jelen esetben az egész igénybevett pénzeszközt történt az elkövetés mivel nem állapítható meg pontosan, milyen összegek mikor mire kerültek felhasználásra, az rögzíthető bizonyossággal, hogy az első előleget a megállapodásnak megfelelően az 1. Kft-nek fizették, azt követően pedig közvetlenül a 2. Kft. számlájára került utalásra. Az ítélet táblája helytállónak találta a törvényszék azon álláspontját, hogy a teljes összeget vette alapul az elkövetési érték megállapításánál.

A lefolytatott bizonyítás teljes körűnek minősíthető, az egyes eljárási cselekmények a bírósági szakban is alaposan, helyénvaló módon kerültek lefolytatásra, bizonyítékértékelés és a bírói ténymegállapító tevékenység alapját a törvényesen beszerzett bizonyítékok képezték, a bizonyítási eljárás lefolytatása terén nem tapasztalható kifogásolnivaló. Az első fokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget téve nem csak részletesen számba vette a rendelkezésre álló bizonyítékokat, illetve a vádlott észrevételeit, hanem indokolásában elemezte azokat. Részletesen megindokolta, hogy milyen tényekből állapította meg a tényállást és miért.

Összességében a védelmi érvelések elsősorban bizonyítékok értékelését támadták, mellyel szemben az elsőfokú bíróság azonban logikus és teljes körű mérlegeléssel túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, amely összhangban áll az okszerűen értékelt bizonyítékokkal, a másodfokú felülbírálat során is irányadó volt, azonos bizonyítási anyag mellett a fellebbezési eljárásban a törvényesen elvégzett mérlegelési tevékenység alappal nem támadható és a felmentésre irányuló törekvések nem foghattak helyet, az elsőfokú bíróság álláspontjával és annak indokolásával az ítélet táblája egyetértett.

A tényállás a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, az csak kis mértékben szorul további kiegészítésre és pontosításra, melyet a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a Be.593.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.

A törvényszék ítélete 4. oldalának 4. bekezdése után az ítélet táblája a tényállást azzal egészíti ki, hogy *az ítélet 4. oldalának 2-4. bekezdésében körülírt együttműködési megállapodást (nyomozati iratok 1069-1070. oldal) a vádlott nem írta alá.*

A törvényszék ítélete 4. oldalának 6. bekezdése után az ítélet táblája a tényállást azzal egészíti ki, hogy *az ítélet 4. oldalának 6. bekezdésében körülírt üzletrész adás-vételi szerződés a cégbírósághoz nem került benyújtásra, az B.B. ügyvédnőnél maradt letétben, annak az illetékes cégbírósághoz történő benyújtását a szerződő felek nem kérték. (25.B.252/2017/14. jkv. 8. oldal utolsó bekezdés), így a 4. oldal 4. bekezdése szerinti tulajdonszerzés sem valósult meg a 3. Kft. részéről az 1. Kft-ben.*

A törvényszék ítélete 7. oldalának 2. bekezdése után az ítélet táblája a tényállást azzal egészíti ki, hogy: *Az 1. Ingatlanfejlesztő és Ingatlanhasznosítási Kft. a részére kiutalt támogatási összeget nem fizette vissza, a közreműködő szervezet, a Nyugat-dunántúli Regionális Fejlesztési Ügynökség Közhasznú Nonprofit Kft. megkereste a NAV-ot a követés adók módjára történő behajtása*

érdekében, melynek eredményeképpen a NAV-tól két alkalommal folyt be összeg, 2015. augusztus 12. napján 622.000.-Ft, illetve 2015. október 19. napján 1.254.-Ft. A követelés további részre nem térült meg (nyomozati iratok: 417. oldal).

A törvényszék ítélete 5. oldalának 6. bekezdésében az ítélet tábla a tényállást azzal egészíti ki, hogy *az egyes részszámlák kiállítására a teljesítés igazolások alapján került sor.*

Egy elírást kellett még javítani az ítélet 4. oldalának 5. bekezdésének 2. sora végén akként, az építési vállalkozási szerződés megkötésének dátuma *helyesen 2012. július 2. napja* volt .

A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás a bizonyítás eredményének megfelelő, immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól. A tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, ilyen módon az ítélet tábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított és kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére, a terhére megállapított költségvetést károsító bűncselekmény minősítése helyes, a hamis magánokirat felhasználásának vétsége minősítése szorult korrekcióra az alábbiak szerint:

A költségvetési csalás büntette tényállásának 2012. január 1. napján történt módosítását követően a tényállás megegyezett az elbírálás idején hatályos büntető anyagi jogi normával, helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a vádlott magatartása a Btk. 393. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott magatartásnak feleltethető meg a (9) bekezdés b) pontjára is figyelemmel. Ami a védő felvetését illeti a hamis magánokirat felhasználásának halmazatban történő megállapíthatóságával kapcsolatban, önmagában helyes lehet, hiszen a korábbi Btk. jogosulatlan gazdasági előny megszerzésének bűncselekménye tényállása hasonlít a Btk. 396. § (7) bekezdésben körülírt elkövetési magatartáshoz, ezzel a cselekménnyel valóban nem állhat halmazatban a hamis magánokirat felhasználásának vétsége. A Btk. 396. § (1) bekezdés c) pontjában írt elkövetési magatartás esetén viszont valóságos az alaki halmazat, mivel e cselekmény elkövethető hamis magánokirat felhasználása nélkül is. Helyes tehát az elsőfokú bíróság minősítése a tekintetben, hogy a költségvetést károsító bűncselekmény mellett halmazatban a közbizalom elleni bűncselekmény elkövetését is a vádlott terhére róta.

Az irányadó tényállás szerint vádlott 4 db valótlan tartalmú teljesítés igazolás többszöri felhasználásával követte el a terhére rótt költségvetési csalás büntettét. A bűncselekmény jogi tárgya a polgári jogi jogviszonyok során megvalósuló ügyleti forgalomban a magánokiratok valódiságába vetett közbizalom. A hamis magánokirat felhasználásának vétségének tényállása nem delictum complexum, amennyiben a hamis magánokirat felhasználásának vétsége a költségvetési csalás eszközcselekménye. Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a hamis magánokirat felhasználása vétsége esetében a bűncselekmény rendbeliségét nem a felhasznált okiratok száma, hanem - mivel a közbizalom ennyi esetben sérül - azoknak a jogviszonyoknak a száma határozza meg, amelyekben a felhasználásra sor került. Ugyanazon jogviszonyban több magánokirat egyszeri felhasználása természetes egység. Folytatólagosan elkövetett azonban a bűncselekmény, ha a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú - ugyanazon vagy több - magánokiratot ugyanazon jogviszonyból származó jog vagy kötelezettség létezésének, megváltoztatásának vagy megszűnésének bizonyítására többször használják, és a folytatólagosság egyéb törvényi feltételei is fennállnak (Bkv.36.).

A hamis magánokirat felhasználása vétsége tekintetében az ítélet tábla a fentiekre tekintettel osztotta a törvényszék álláspontját a cselekmények rendbelisége tekintetében, ugyanakkor megállapította, hogy a vádlott az 1 rendbeli cselekményt a Btk.6. § (2) bekezdése alapján folytatólagosan követte el.

Az elsőfokú bíróság szinte teljeskörűen feltárta a büntetéskiszabás körében irányadó körülményeket, e körben annyi kiegészítésre volt szüksége, hogy súlyosító körülményként értékelte a bíróság a költségvetést károsító bűncselekmények országos szinten magas számát, valamint a csekélyebb súlyú bűncselekmény folytatólagos elkövetését.

A vádlott terhére rótt bűncselekményeket 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel és 1 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény. A halmazatra figyelemmel kiszabható büntetés alsó határa 2 év szabadságvesztés, a Btk.81. § (1), (2) és (3) bekezdés alapján felső határa 9 (8+1) év, a Btk. 80. § (2) bekezdés alapján az irányadó középérték 5 év 6 hónap. Az elsőfokú bíróság alapos mérlegelés alapján jutott arra a következtetésre, mely szerint a vádlott büntetlen előélete, valamint az igen jelentős mértékű időmúlás - mely az elkövetéstől számítottan a hatályos büntető törvénykönyvben meghatározott általános elévülési időhöz közelít, melynek értékelését az Európai Emberi Jogi Bíróság határozata, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye is előtérbe helyezi az ésszerű időn belül való eljárás követelményeire hivatkozva - adott lehetőséget **vádlott** vádlott tekintetében arra, hogy a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés c.) pontja alapján enyhítő szakasz alkalmazásával 2 évnél rövidebb tartamban megállapított szabadságvesztés büntetés kerüljön kiszabásra.

Az elsőfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés tartamát az enyhítő szakasz alkalmazása által megváltozott büntetési tételkeret csökkenésére, a súlyosító és enyhítő körülmények számára és nyomatékára, a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára, a bűnösség fokára, az elkövető társadalomra veszélyességére és a középértéket is figyelembe véve állapította meg 1 év 10 hónap szabadságvesztés büntetésben. A kiszabott büntetés arányos, megfelel a büntetéskiszabási körülményeknek és alkalmas a büntetési célok elérésére, a minősítés megállapításához szükséges elkövetési értéket több mint 28 millió forinttal meghaladó vagyoni hátrányt okozó vádlott személyében nem volt olyan ok, amely megalapozná a további enyhítés törvényes lehetőségét.

Az ítélet tábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

A törvényszék ítéletének indokolása az ítélet 9. oldalának utolsó bekezdésében a kiegészített műszaki szakértői vélemény fő megállapításainak adataival annyiban egészítendő ki, hogy a szakértő mellékletben foglalta össze, hogy a készségi fokok az egyes kifizetések időpontjában hogyan alakultak. A 100%-ban elkészült munkákat az eredeti költségvetésből kivonta, így kapta meg az elszámolt és ténylegesen elkészült munkákat tartalmazó táblázat adatait. Kimunkálta, hogy az anyagok, eszközök értékének figyelembevételével illetve elszámolásával hogyan változott a beruházás készségi foka, részletes nyilatkozott arról, hogy miért nem vett figyelembe a 2. Kft. teljesítésénél lift építéssel kapcsolatos költségeket. Nyilatkozott a tekintetben is, hogy olyan többletfeladatok, melyek az időközbeni jogszabályváltozásokra tekintettel keletkeztek, nem eredményeztek elszámolható plusz költséget, kimunkálta a költségvetésben elszámolt összes bontási költséget, kellő részletességgel magyarázatot adott arra, hogy a park és pakoló rész kialakításának pluszköltsége miért nem volt elfogadható, ugyanakkor rámutatott, hogy a

költségvetésben a parkolórész kialakítása 100%-osan elfogadásra és elszámolásra került. Pontosan kidolgozta a forgóeszköz listában szereplő tételek összecszerűségét és külön táblázatban mutatta ki, hogy a kivitelezési szerződéskötés után beadott jogerős engedélymódosítás során milyen módosítások történtek, illetve rámutatott hogy nincs adat arról, hogy a költségvetést a kiviteli engedélytervek elkészülte után ezzel párhuzamosan módosították volna, összességében azt nyilatkozta, hogy a szerződés alapján képező - ajánlati költségvetés - került a pályázati elszámolás során felhasználásra.

A fent írtakon túlmenően a törvényszék ítéletének jogi indokolása is helyes.

Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Győri Törvényszék 2018. október 29. napján kelt 25.B.252/2017/25. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a minősítés tekintetében megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2019. április 10.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Szalaiiné dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró

Dr. Csák Csilla sk.
bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítéltábla ezen ítélete és az abban foglalt változtatással a Győri Törvényszék 25.B.252/2017/25 számú ítélete a mai napon jogerős.

Győr, 2019. április 10.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke